

Justitsministeren: Det Forslag, der er stillet af den høitærede Landssthingsmand, som nu sætte sig, har, som det let vil sees, ikke Lidet tilfælles med det Forslag, der oprindelig var forelagt af Regjeringen. Det var i selve Motiverne til Regjeringens Udfast omgaaet som et Alternativ ved Siden af det, som blev Lovforslagets Text, og det stod ganske vist noget tvivlsomt for Regjeringen, hvilket af disse to Alternativer man skulde vælge. Man besluttede sig imidlertid til at tage det, som kom ind i Lovforslagets Text, nærmest af Hensyn til, at man derved fik to større Embeder istedetfor tre. Vædringsforslaget har jo, som jeg alt har tilladt mig at bemærke, og hvad der ogsaa er fremhævet af den ærede Forslagsstiller, den Grundtanke fælles med Regjeringens Udfast, at det samler kongerigste og hidtilværende slesvigste Sogne under een Jurisdiction, og Fordeelen derved troer jeg allerede er skildret af den ærede sidste Taler. Dette Forslag er altsaa ikke fremmed for Regjeringen, og denne kunde ikke let have Noget imod at slutte sig dertil, naar først den af den selv foreslaaede Ordning ikke kunde opnaaes, og det har jo under Forhandlingerne paa et andet Sted vist sig, at den fremtalte saa stor Besværing fra de Beboere af den hidtil værende Andst og Slangs Herreders Jurisdiction, som derved vilde blive henlagte til et for dem fjernere Thingsted, at denne Plan maatte opgives. Da Sagen nu factisk staaer saaledes, og da der dertil kommer et i mine Tanker yderst vigtigt Moment, nemlig det, der er fremhævet af den ærede Forslagsstiller, at Beboerne i de paagældende hidtil slesvigste Sogne have erklæret sig misforstående med den Ordning, der er vedtagen i det andet Thing, saa skal jeg for mit Vedkommende ganske tiltræde det af den ærede Landssthingsmand stillede Forslag. Jeg troer ganske vist, at netop den Umstændighed, at Beboerne ikke finde sig betryggede ved en saadan Ordning som den, der foresligger som vedtagen i det andet Thing, maa have en saa overbeviende Betydning, at det ringere økonomiske Hensyn maa sættes tilside derfor. Jeg skal saaledes for mit eget og Regjeringens Vedkommende slutte mig til det her fremkomne Vædringsforslag. Med Hensyn til de enkelte

Spørgsmaal om Forandringer i den paatænkte Fordeling af Sognene til Herrederne, som ere berørte af den ærede Forslagsstiller, da er det noget vanskeligt for mig, der ikke er nøie bekendt med de locale Forhold her paa Stedet, strax at erklære mig over Hensigtsmæssigheden deraf. Jeg skal imidlertid blot udtale saa meget, at hvis Kolding Landsogn skulde henlægges til Kolding By, saa vilde det vistnok være nødvendigt at faae en Bestemmelse derom i selve Loven, eftersom Kolding Byfogedembede for Dieblirket er et med Sportler lønnet Embede, hvortil der ikke uden en Bestemmelse af Lovgivningsmagten kan henlægges Noget. (Rieger: Ei heller uden Hensyn dertil!) Det sidste troer jeg dog ikke, at man kan sige, thi efter Loven af 19de Februar 1861 om Lønninger for Retsbetjente troer jeg sikkert, at der med Hensyn til de Embeder, som ere lønne med fast Løn af Statskassen, kan finde saadanne mindre Jurisdictionssforandringer Sted uden Lov, som kunne skee uden Udgift for Statskassen. Dette er forsaavidt indirecte antydnet i Slutningen af § 8 i bemeldte Lov, idet der i samme staaer: "Andre Jurisdictionssforandringer kunne, saafremt Gjennemførelsen af samme udtræder Forandringer i de ved nærværende Lovs § 4 fastsatte Gager, først iværksettes, naar de i saa Henseende fornødne Forandringer ere vedtagne gennem Finantsloven". Her forudsættes altsaa, at de kunne skee ved administrative Foranstaltninger, naar de fornødne Forandringer med Hensyn til Gagen ere vedtagne gennem Finantsloven. Dette Punkt vil jeg henlede Opmærksomheden paa, forsaavidt der er Tale om andre, mindre Forandringer mellem to tilgrensede Jurisdictioner, navnlig forsaavidt der skulle være Spørgsmaal om Forandring i Grundbestemmelserne mellem den nye Jurisdiction som Vædringsforslaget tilføjer, oprettet, og som vil blive et fastlønnet Embede, og Elbo, Holmans og Brust Herred, der ligeledes nu vil gaae over til at blive et Embede paa fast Gage, thi jeg antager, at saadanne mindre Grændsereguleringer mellem bemeldte Embeder, naar de ikke medføre nogen Udgift for Statskassen, ville kunne foretages ved administrative Foranstaltninger og bedre ville kunne foregaae, efterat der er an-